

2010. II. szám

Gondolatok Mindenszentek napján

Amikor húsz évvel ezelőtt ideköltöztem, az egyik legnagyobb élményem a temetői szertartás volt. Városon, ahol addig éltem, mindenki akkor ment a temetőbe, amikor éppen ráért, így az egész elhúzódott akár hetekig is. Itt viszont mindenki egyszerre jött ki a szeretteihez, mindkét egyházi közösség szertartást tartott, majd sokáig járkáltunk, és gyertyát gyújtottunk a távolabbi, de mégis kedves ismerőseink sírján is. Már ahogy a temető felé közelítettünk, még az égbolt is világos volt a sok igazi gyertyától, csodálatos gyantaillat mindent betöltően. Egyszer késve érkeztem haza a családi szolgálatomból, és apám sírján már égtek a gyertyák, melyeket mások tettek oda. A távolélő rokonok mind ott tolongtak a temetőben, majd csendesen elbeszélgettünk a régen látottakkal.

Ma már minden másképp zajlik. A temetőhöz közelítve az ég nem fényes, mert a sírokat ellepő műanyag mécsesek fémkupakjai nem engedik felfelé törni a fényeket. Már gyantaillat sincs, mert igazi gyertya nem ég sehol. Tudom, tudom, ezeket a mécseseket szélben is meg lehet gyújtani, és sokáig égnék. Tudok én haladni a korral! Az viszont nagyon szembetűnő volt, hogy szinte alig lézengtünk a szertartásokon, és utána is. Tudom, tudom, hogy mindenki nagyon elfoglalt, a munkahelyek nincsenek tekintettel a kisemberek hagyományaira, a távolélők miatt a közlekedés miatt jönnek előbb vagy később – de mégis elszomorodtam. „Fogy a nép” – mondja Juliska barátnőm, akivel ballagunk haza, és számoltuk, hogy csupán a Téglaházon mennyien hiányoznak már. Részemről nem akar mindez egy igazi öregember háborgása lenni, hogy „bezzeg...”, csak érzékelem a rohamos változást, melynek mi, idősek is részesei vagyunk, pedig ez a „bezzeg” még csak húsz éve volt!

Olvasok egy könyvet Magyarország 2025 címmel. Tudom, tudom, hol leszek én már akkor, de érdekel a gyermekeim, unokáim jövője is. A kutatást a Magyar Tudományos Akadémia végezte, nem jósnőnél jártam. A kistelepülések jövőjét a következő lehetőségekben látják: vagy tényleg elnéptelenedik a falu, vagy tele lesz betelepültekkel (akik nem fogják tudni, hogy itt szombatontként kell járni a temetőbe a sírjainkat gondozni), vagy a falu saját kezébe veszi az életét, és megpróbál talpon maradni. Vajon lesz-e beleszólásunk a választásnál?

A faluban öt várandós kismamánk van. Lehet, hogy mégis megmaradunk?

Külkey Eszter

Tisztelt Választópolgárok, Erdőkürti lakosok!

Erdőkürt község megválasztott polgármestereként sok szeretettel köszöntök mindenkit!

Remélem, az elkövetkező négy év az itt élőről és az Önökkel megélt közös sikerekről fog szólni. A lehetőség itt van előttünk, hogy a múltból építkezve, annak értékeit megtartva a jövőben eredményeinket felmutatva egy emberközpontú falut alakítsunk ki. Ezúttal szeretnék köszönetet mondani minden választópolgárnak, aki bizalmat szavazott nekem. A jövőben ezt a bizalmat igyekszem megszolgálni, minden erőmmel azon leszek, hogy az itt élők érezzék a pozitív változást.

A gyökereim, a múltam, a jelenem is ideköt, ehhez az egyszerű és nagyszerű kis Nógrád megyei falucskához. Ide, ahol már hosszú idő óta él békességben a magyar és a betelepített szlovák lakosság, gyakorolják vallásukat az evangélikus és katolikus hívek. Polgármesterként ennek a szép és példás együttélésnek szeretnék a továbbvivője lenni. A hagyományokat nemcsak őrizni kell, hanem folyamatosan foglalkozni is velük, ne csak múltja és jelene legyen a falunknak, hanem jövője is.

Nemrégiben egy nagyon szép kis brosúra került a kezembe – tisztelet és köszönet létrehozóinak –, amely Erdőkürtöt mutatja be szép fotókkal és leírással. Sajnos az idelátogatóknak nem igazán tudnánk az erdőkürti kultúrát bemutatni, hiszen nincs erre alkalmas épületünk. Célom, hogy létrehozzunk egy tájházat, ahová összegyűjthetjük a még meglévő kulturális és néprajzi örökségünket. Nem tartom lehetetlennek, hogy mi magunk, a falusiak kalákában építsünk egy tájházat, ahol rendezvények alkalmából kemencében süthetnénk a kenyeret, lángost, hurkát, kolbászt.

Szeretném újrászervezni a néptáncegyüttest, az asszonykórust (természetesen az érces hangú férfiakat sem hagynánk ki). Még itt vannak közöttünk édesanyaink, nagymamáink, akik értenek a szoknyaráncoláshoz, félingvarráshoz, pruslikhímzéshez, megtanítanak az utódokat mindezek elkészítésére.

A jövőben természetesen nem csak ez lenne az elsődleges feladatom. Köztudott, hogy Erdőkürt sok más, hozzá hasonló kis településsel együtt, anyagi gondokkal küzd. Ezért felelőtlenségnek tartom, hogy mostantól kezdve tejjel-mézzel folyó Kánaánt ígérjek az embereknek. Felelőtlen ígéretekből volt elég a kormány részéről az elmúlt évek alatt, de mint azt a saját bőrünkön tapasztaltuk, egyre nehezebb helyzetbe kerültek mind a családok, mind a kistelepülési önkormányzatok.

És most egy sarkalatos ponthoz érkeztem, amely a falu lakosságát két táborra osztotta: az iskola kérdése. Előre is leszögezem, nem célom az iskola bezárása. Igazuk van azoknak, akik azt vallják: ha elmennek a gyerekek másik oktatási intézménybe, már nem lesz olyan a közhangulat a faluban, mint régen, hiányozni fog a gyermekzsivaj. De: azoknak is igazuk van, akik azt mondják, hogy az iskola fenntartási költségei elviszik a település bevételeinek nagy részét, így nem marad a fejlesztésekre. Erdőkürt lassan lemarad a környező falvakhoz képest, holott falunk nevét régebben mindenhol elismeréssel említették. Legelső feladataim közé fog tartozni, hogy a képviselő-testülettel karöltve kitaláljuk, mi módon tudjuk fenntartani az iskolát. Abban az esetben azonban, ha nem bírja a költségvetésünk, a lehető legjobb megoldást találjuk mind a gyerekek, mind a szülők részére. Azt megígérem, hogy a lakosság tájékoztatása nélkül nem fogunk semmilyen nagyobb horderejű döntést hozni.

Az új képviselő-testületre váró fontos teendők közül megemlíteném a vízelvezető árkok rendbetételét, útfelújításokat, új utak építését, járdák lerakását. Hamarosan meg kell oldanunk a szennyvíz elvezetés problémáját is, hiszen a környező települések közül már van, ahol sor került a csatornázásra, vagy éppen folyamatban van a beruházás. A közintézmények felújítása is napirendre kell hogy kerüljön, hiszen csak a nyílászárók cseréjével rengeteg energiát tudnánk megspórolni. Ezek azonban olyan nagy volumenű befektetések, hogy teljesítésüket nem tudom megígérni, de tisztában vagyok ezen problémák megoldásának szükségességével. Bízom az új kormány ígéretében, és 2011-től valóban elindulnak olyan pályázatok, mellyel pénzt nyerhetünk terveink megvalósításához.

Végezetül ígérem, hogy nem csak a hivatali fogadóórák alatt leszek elérhető, hanem bármikor és bárhol. Az Önök által megszavazott bizalmat szolgálatnak tekintem. Minden időmet és erőmet a falu felvirágoztatására fordítom, hogy az Erdőkürtön lakó emberek büszkén mondhassák ki a falu nevét.

Szebenszkiné Palik Katalin, Erdőkürt polgármestere

Önkormányzati hírek

A 2010. október 3-i önkormányzati választásokat követően a helyi önkormányzat október 7-én tartotta alakuló ülését.

Az ülés elején **Máté Ágnes**, a helyi választási bizottság elnöke ismertette a választás hivatalos végeredményét, majd átadta a megbízóleveleket. Ezt követően a polgármester és a képviselők esküt tettek. Az ülés **Szebenszkiné Palik Katalin** polgármester programjának ismertetésével folytatódott, melynek rövidített változata e lapszámban olvasható. A továbbiakban sor került a polgármester tiszteletdíjának meghatározására, valamint titkos szavazás keretében a testület alpolgármestert választott **Berceli Zsolt** személyében. Az alpolgármester és képviselőtársai lemondtak tiszteletdíjukról. Egyeztetés után megállapodás született a **polgármester fogadóidejéről** is: ez **keddi és csütörtöki napokon lesz hivatali időben**. Az ülés végén az egyebek napirendi pontban a testület az iszapkatasztrófa áldozatainak nyújtandó támogatásról tárgyalt. Az ülésen a lakosság részéről is többen megjelentek: kérdéseket fogalmaztak meg, illetve javaslatokat tettek.

A szlovák kisebbségi önkormányzat alakuló ülésére 2010. október 14-én került sor. Máté Ágnes itt is ismertette a hivatalos végeredményt, és átnyújtotta a megbízóleveleket. Ezután a kisebbségi önkormányzat tagjai esküt tettek. Az önkormányzat tisztségviselőinek megválasztásával folytatódott az ülés. **Budai József** előző elnök korára való hivatkozással lemondott pozíciójáról. Az új elnök személyéről hosszas egyeztetés kezdődött, melynek eredményeképpen **Havjár Zoltán** viseli ezután a tisztséget. A képviselők **Hegedűs Anitát** választották alelnökké.

Havjár Zoltán

RENDAHAGYÓ SZÜLETÉSNAPI PARTY

SZÜLETÉSNAPI BULI Iba várok mindenkit, nem is akármilyenbe: **200 éves** lesz az ünnepelt. Hogy kiről van szó? Elárulom: nemzeti himnuszunk megzenésítőjéről, a magyar nemzeti opera megteremtőjéről, a Filharmóniai Társaság létrehozójáról, a magyarországi kóruséneklés (dalárda) terjesztőjéről, a Zeneakadémia első igazgatójáról, a Pesti Magyar Sakk-kör alapító tagjáról (s egyben korának egyik legjobb magyar játékosáról)...

Erkel Ferencet Erdőkürtön **2010. november 12-én** ünnepeljük (a hivatalos születésnap nov. 7.) **16 órától** a művelődési házban. Bármelyik programba bárki bekapcsolódhat, az időpontok tájékoztató jellegűek:

16.00: zenés társasjáték

17.00: vetélkedő háromfős csoportoknak (kortól függetlenül lehet jelentkezni – tehát felnőttek is nevezhetnek)

18.00: meglepetés

18.20: Erkel: Bánk bán (Káel Csaba operafilmjének vetítése)

A film kétórás, elsősorban felnőtteknek és fiataloknak ajánlom, de a gyerekek számára is élményt jelenthet. A délután többi része minden korosztály részére tartalmas és szórakoztató elfoglaltságnak ígérkezik. Isten éltesse köztünk alkotásaidban, Erkel Ferenc!

Kenyeres Anikó

Kedves Falumbéliek!

Volt nyár végén egy nemzeti ünnepünk, augusztus 20. Korán volt, még vizes volt a fű, mi az úttesten húzódtunk meg, néhányan. Ez szó szerint értendő, mert tényleg alig voltunk. Az ünnepi beszédet Garai Árpí mondta, olyan szívhez szólóan, saját fejéből – nekünk, rólunk. Nagyon sajnáltam, hogy nem hallhatta mindenki. Ezért kértem, legyen a Kürtölőben olvasható, hogy aki nem vett részt az ünnepélyen, az is részese lehessen, de én magam is nagyon szívesen fogom újra olvasni.

Köszönettel: *Eszter néni*

Tisztelt Ünneplők, Kedves Erdőkürtiek!**Tisztelt Esperes Úr!****Tisztelt Plébános Úr!**

Engem ért a megtisztelő feladat, hogy az erdőkürti képviselőtestület nevében Szent István ünnepén köszöntsem Önöket!

Sok fejtörést okozott mondandóm megfogalmazása, hiszen nem tanultam szónoklattant, és nem a bőbeszédűségemről ismernek az emberek. Mégis, ha erről a jeles ünnepről gondolkodom, ezernyi kép villan elő emlékeim közül. Kisgyerekként augusztus huszadika nekem egyet jelentett a TV-ben közvetített budapesti vízi- és légi parádé nézésével. Igaz, fekete-fehérben néztem az eseményeket, de teljesen lekötöttek az ott látottak. A másik ilyen emlékem a krumpliásás. Mivel ezen a napon a TSZ-ben sem dolgoztak, a szocialista vezetés nagy kegyesen megengedte, hogy a háztáji földről a nép betakarítsa a krumpliját, és hazaszállítsa a kölcsönadott vontatókkal.

Hosszú idő telt el így, és sok nemzedék csak úgy ismerhette Szent István királyt, mint egy uralkodót, aki kényszeredetten alkalmazkodott a környező keresztény világhoz. Pedig Szent István, az államalapító, akinek köszönhetjük, „hogyan él nemzet e hazán”, nemcsak alkalmazkodott a környezetéhez, hanem felismerte azt a fundamentumot, azt a kösziklát, amelyre egy szilárd nemzet alapjait lehet rakni.

Azután jött az irányváltás, és István királyból Szent István lett ismét, szabad volt a Szent Jobbkörmenet, papok szentelték újra az új kenyeret, és nagyon sokan úgy gondoltuk, jobb világ jön ezután; hogy Szent István keresztény állama visszatér a fundamentumhoz, az erős kösziklához, a keresztény erkölcs talaján álló országvezetéshez.

Mindannyian tudjuk, nem így történt. A szocializmus szelleme kiváló táptalajt biztosított a liberális szabadosságnak:

a „mindent szabad, csak ne derüljön ki”;

a vallás magánügy, ha lehet, erről közterületen ne essék szó, az egyházi intézmények ne is kapjanak állami támogatást;

a gyerekeket nem lehet erkölcsre oktatni;

az egyedüli fokmérő a pénz, hogy milyen autód van, milyen házad;

a gyereket nevelési céllal sem lehet testi fenyítésben részesíteni;

nem szabad buktatni az alsós gyermekeket.

De nem sorolom tovább, hiszen ismerjük a következményeket, látjuk és halljuk a médiából:

a diák megveri tanárát;

pár forintért embert ölnek;

másságukat hirdető nyílt színen gúnyolják a vallást;

a középiskolások nagy hányada nem érti, amit olvas;

milliárdok tűnnek el magánkézbe a közpénzből, és még folytathatnám.

Ezeket hallva feltehetjük magunknak a kérdést: jó örökösei, őrzői vagyunk mi Szent István örökségének? Mi megtettünk mindent, hogy megőrizzük vallásunkat, hitünket, erkölcsünket, hogy keresztény erkölcsre neveljük gyermekeinket, hogy továbbadjuk kulturális gyökereinket?

Tölem mint gyakorló keresztyéntől és erdőkürti képviselőtől - nem elrejtve számtalan hibámat, talán nem hangzik fellengzősen, hogy valami kicsit itt Erdőkürtön megőriztünk a ránk bízott örökségből. Hiszen templomaink hétről hétre megtelnek imádságos lélekkel. Apró általános iskolánk irigylet példaképe sok nagy iskolának. A kikerülő diákjaink kimagaslóan teljesítenek a középiskolákban. Civil szerveződéseink évről évre terelgetik Erdőkürt kulturális és sportéletét.

De vajon így gondolja ezt mindenki? Azt gondolom, akik most jelen vannak, azok biztosan. Ma még elmondhatjuk, és látjuk is: ez a falu közösségben él. De mondhatnánk-e ezt iskola nélkül? Szent meggyőződése, hogy nem.

Tudom, hogy sokan felróják a jelenlegi képviselőknek, hogy rengeteg pénzt fordítottak az iskolára, és a falu útjai romokban hevernek.

De kérdem én: mit ér az életünk gyermekeink ünnepi műsorai nélkül, mit ér az aszfaltos út, ha azon gyermekeink csak a mama befőttjéért meg tojásért gördülnek hozzánk, és már indulnak is? Mit ér az egyenes járda, ha azon csak a rokkantnyugdíjas járókerettel, egyedül botorkál az orvoshoz?

Szent István népe azért maradhatott meg, több mint ezer éven át e hazában, mert hite volt. Hitte, hogy a keresztényi szeretet megoldás minden bajra, és tudta hogy ezt tovább kell adnia az utókornak. Hogy ez megtörténjen – úgy ahogy azt István királyunk tette annak idején – tűzzel-vassal küzdeni kell közösségünk megtartásáért.

Ehhez kívánok mindannyiunk asztalára friss kenyeret, otthonaik falai közé mindent elviselő szeretetet, iskolánkba sok gyereket, és hosszú egészségben eltöltött életet.

Isten áldja Erdőkürt lakosságát!

A ZENE VILÁGNAPJA – ERDŐKÜRTÖN ELŐSZÖR

A zene világnapja Yehudi Menuhin nevéhez fűződik. A világhírű hegedűművész az ENSZ Zenei Tanácsának elnökeként tett javaslatára az UNESCO 1975-ben nyilvánította október 1-jét a zene világnapjává. Azóta ezen a napon világszerte egyre több helyen egyre többen örvendeztetik meg szervezett vagy spontán hallgatóságukat akár vokális, akár hangszeres zenével.

Erdőkürtön sem volt ez másként az idén. A kicsit bátortalan kezdeményezésnek valamennyi felkérés egy újabb és újabb megerősítése volt, hiszen mindenki lelkesen készült a zene napjának előestéjére (okt. 31.). Igen, Erdőkürtön is szükség van egy ilyen örömnünpre!

A fellépők között jelenlegi és volt diákjainkon (Kondella Mirtill, Nedeliczki Dalma, Pazsiczki Erik) kívül a „tanári énekkart”, sőt Mekis Ádám evangélikus esperest és feleségét, valamint Refka Dániel katolikus plébánost is láthattuk-hallhattuk. Volt részünk gitár-, altfurulya- fuvola- és zongoramuzsikában, az este kedvéért létrejött kis kórusok többféle zenei műfajjal szórakoztatták a közönséget, a basszusgitáros kedvéért pedig mindannyian dalra fakadtunk. Aki jelen volt, egy leírhatatlan élménnyel lett gazdagabb: az öröm szinte kézzelfogható volt. Megmagyarázhatatlan, s mégis olyan egyszerű az oka: a zene a szépség, a teljesség, a harmónia nyelve.

Aki nem hiszi, 2011 októberében megtapasztalhatja!

Kenyeres Anikó

Könyvtárba hívogató

Beköszöntött a hideg ősz, nyakunkon a tél. Megkezdődnek a hosszú téli esték.

Ahhoz, hogy ezek a téli esték ne legyenek annyira egyhangúak és unalmasak,

szeretettel ajánlom figyelmükbe könyvtárunkat!

Jelenleg meglévő állományunk 4376 db dokumentumból áll. Dokumentumtípus szerint megtalálhatók szépirodalmi művek, gyermek- és ifjúsági irodalom, szakdokumentumok, népszerű irodalom, szlovák nyelvű könyvek, elektronikus dokumentumok (DVD-k). A nyomtatott dokumentumok kölcsönzési ideje egy hónap, hosszabbítást lehet kérni. Az elektronikus dokumentumok egy hétre kölcsönözhetők. Beiratkozási díj nincs könyvtárunkban! A könyvtár nyitvatartási ideje alatt lehetőség van az internet használatára. Ha jelenleg nem található meg nálunk a könyv, amit Önök szívesen elolvasnának, és a megyei könyvtárban már megvan, kérésre szívesen meghozatom. A diákok figyelmébe különösen ajánlom, hogy a napokban új kötelező olvasmányok érkeztek. Szeretettel hívom és várom a régi és az új könyvtárlátogatókat!

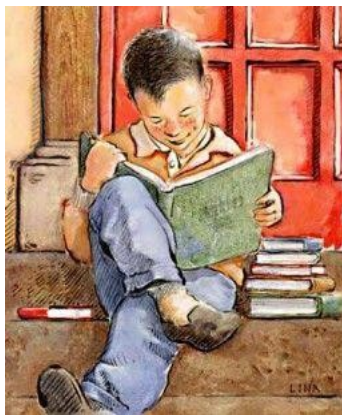
Benedekné Budai Júlia

könyvtáros

És végezetül, kedvcsinálásnak egy kedves, tanulságos történetet szeretnék megosztani Önökkel, Móra Ferenc tollából.

Móra Ferenc: A századik könyv

Mikor kisdéák koromban az első bizonyítványt hazavittem, az édesapám örömeiben olyan barackot nyomott a fejemre, hogy csak úgy ropogott.

- Ember vagy a talpadon - mondta hozzá -, most már megérdemled, hogy megmutassam a könyvtáramat.

Azzal megfogta a kezemet, és bevezetett a tisztaszobába. Jártam már én ott máskor is, de sose láttam a könyvtárt. Most is hiába nézelődtem utána, híre se volt ott a könyvespolcnak.

- Szegény szántóvetőnek gerendán a könyvtára - okosított fel édesapám, a székre állva leszedegette, a könyveket a mestergerendáról.

Volt ott könyv jó nyalábbal, ócskább, újabb, vékonyabb, vastagabb, cifrább, szegényesebb.

- Válassz egyet magadnak - biztatott édesapám -, de csak okosan avval a kis ésszel.

Biz én nem okosan választottam. Azt kaptam föl, amelyiknek legszebb volt a táblája. Csupa virág meg csupa pillangó. Valami virágkereskedésnek az árjegyzéke volt.

- No, ezt szépen kiválasztottad - nevetett édesapám. - Meglátom, mire mégy vele.

Megbirkóztam én azzal is, ha egy hónapig tartott is. De akkorra olyan virágtudós lettem, hogy apám-uram elbámult bele.

Ezt már szeretem - veregette meg a vállamat. - Jóraivaló méhecske a gym-gyomban is megtalálja a mézet. Hanem most majd én választok neked könyvet, olyant, amelyik csupa lépes méz lesz.

Verseskönyv volt az, tele nekem való versekkel, harmatosakkal, mint a hajnalkavirág, csengő-bongókkal, mint a reggeli harangszó. Estélig átsuhantam fölöttük, mint a fecske a víz fölött.

Hanem az édesapám nem dicsért meg a nagy sietségért. Inkább megcsóválta a fejét.

- Nem jól van ez így, fiamuram. Nem fecske módra kell átsurranni a könyvön. Meg is kell abban merülni.

Addig olvasgattam aztán a verseskönyvem, hogy utoljára kívülről tudtam az egészet. Nem is tudott az iskolában senki annyi verset, mint én. Kaptam is a második esztendő végén annyi jutalomkönyvet, hogy alig bírtam haza.

- Az én könyvtáram még egészen elszégyenli magát a tied mellett - mosolygott az apám. - Mit szólnál hozzá, ha azt is neked adnám?

Nem tudtam én semmit se szólni az örömtől, csak kapkodtam hol az egyik könyvhöz, hol a másikhoz. S addig nem volt nyugtom, míg az édesanyám a régi fazekaspolcot nekem nem adta könyvtárnak. Akkor aztán nem cseréltem volna a szolgabíróval se. Beraktam a könyveimet szép sorjába, ragasztottam rájuk számot is, s azt pingáltam a polc fölé piros plajbásszal: *Az én könyvtáram*.

Attól fogva az egész iskola csudájára járt a könyvtáramnak, kölcsön is kéregettek belőle, s nem sokára mindenki több hasznát vette, mint a könyvtáros úr. Én már akkor nem győztem olvasni, csak úgy feléből-harmadából lapoztam át a könyveimet. Minden eszem-kedvem azon volt, hogy minél több legyen a könyvem.

Mire nagyobbacska deák lettem, tetejétől aljáig megtelt a fazekaspolc, de biz én minden tizedik könyvemről se tudtam volna megmondani, mi van benne. Volt olyan is, amit ki se nyitottam még, de a címét sorban el tudtam fűjni valamennyinek.

Egyszer, ahogy a könyveimet porolgotam, odajön hozzám az édesapám, és azt kérdezi: hány könyvem van már?

- Egy híján száz - feleltem büszkén.

- No, ehol a századik - húzott elő a hóna alól édesapám egy takaros kis könyvet. - Éppen most hozta haza a könyvkötő.

Fekete bőrkötésű, aranymetszésű könyvecske volt, szemüveges bagoly volt rányomva a táblájára, a bagoly papírtekerceszt tartott a csőre közt, s arra volt írva a könyv címe: *Okos könyv*.

- Ez lesz a legszebb könyvem - tettem volna be a helyére a könyvet, de apám megfogta a kezemet.

- Szeretném, ha el is olvasnád. Én írtam, ami benne van, te majd folytathatod.

- Apám írta? - nyitottam föl megzavarodva a könyvet.

Üres volt az egész, mint valami notesz. Csak az első lapjára volt ráírva az édesapám szép, öreges betűivel ez az egy sor:

"Sose kívánj több földet, mint amennyit meg bírsz szántani."

Azóta sohase tettem be a könyvtáramba könyvet olvasatlan. Az *Okos könyv*be azonban jegyeztem már egyet-mást magam is azóta, de az édesapáménál okosabb tanácsot egyet se.

A Nyugdíjas Klub október 1-én kirándulást tett a Fővárosi Állatkertben és a Planetáriumban. A fenti fotó ezt örökíti meg.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Tiboldi Veronika	2010. április 29.
Pupos Rebeka	2010. augusztus 23.
Szlavkovszki Lilla	2010. szeptember 3.

Házasságkötések

Juhász Péter – Szebenszki Orsolya	2010. július 10.
Proksza Attila – Csitári Edit	2010. augusztus 7.
Holló Attila – Kovács Adrienn	2010. augusztus 14.
Percze Richárd – Fekete Regina	2010. augusztus 28.

Elhunytak

Franyó Jánosné	1933. május 29 - 2010. június 25.
Holicza Mihály	1924. szeptember 28 - 2010. július 16.
Cserpák Mária	1927. április 8 - 2010. augusztus 7.
Czeba Józsefné	1951. november 25 - 2010. augusztus 19.
Rédei Pál	1925. szeptember 13 - 2010. szeptember 10.
Dudok Károly	1955. február 15 - 2010. szeptember 25.
Szabó István	1956. augusztus 12 - 2010. október 15.

Pályázatot nyert az iskola és az óvoda

2010 tavaszán egy uniós pályázatot adtunk be négy településsel közösen: így nyertünk támogatást szabadidős programokra. A gesztortelepülés Szirák, ők kezelik a pénzt, mi csak az eszközöket kapjuk meg. Az eszközökön kívül három szakkör esetében fizetik a nevelők óradíját, így azt nem az önkormányzatnak kell finanszíroznia. Ezen felül kirándulásokat és színházlátogatásokat szervezhet intézményünk. A programokat a pályázat előre megszabta, így az elnyert támogatást nem használhatjuk fel szabadon, de úgy vélem, ez is a gyerekeink hasznára válik.

Herczeg Anna
igazgató

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János

Szerkesztő: Havjár Zoltán

Felelős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 220 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurttaluvedo.hu
